

učitele), konzultace s vyučujícími stejných předmětů a s vedením školy, následují vzájemné hospitace u zkušených a začínajících učitelů a účast začínajících učitelů ve formálních zaškolovacích programech nebo na vzdělávacích akcích. Promyšlenou, systematickou a cílenou podporu profesního a osobnostního rozvoje začínajícího učitele zaznamenává ČŠI výjimečně. Činnost uvádějícího učitele se často omezuje na pomoc v administrativních záležitostech. Výbornou práci se začínajícími pedagogy ČŠI zjišťuje zejména ve školách, kde má vysokou úroveň celkové pedagogické vedení.

Učitelé středních škol se v rámci svého dalšího vzdělávání v naprosté většině za školní rok zúčastnili alespoň jedné vzdělávací akce. Jednoznačně nejvíce učitelů se zúčastňovalo studia k prohlubování odborné kvalifikace (kurzy a semináře DVPP), a to v oblasti nových vědomostí a znalostí v předmětech, které vyučovali a rovněž v oblasti metod a forem výuky. Výraznější zájem byl rovněž o absolvování seminářů a kurzů v oblasti prevence a projevů rizikového chování žáků a získávání nových dovedností v oblasti ICT. Nejméně učitelů se věnovalo dalšímu vzdělávání v oblasti výuky v multikulturním nebo vícejazyčném prostředí. V oblasti vzdělávání žáků se SVP se vzdělávalo 15,8 % učitelů, což je srovnatelné s ostatními oblastmi, nicméně z hlediska implementace společného vzdělávání bude nutné vzdělávání v této oblasti věnovat zvýšenou pozornost. Navíc se ukazuje, že učitelé, kteří se věnují vzdělávání v oblasti metod a forem výuky a prevence rizikového chování, následně uvádějí tyto oblasti jako oblasti, kde by další podporu potřebovali, tedy odkrývají nový potenciál pro svůj rozvoj.

Za největší překážky, které omezují při výkonu učitelské profese, učitelé považují jednoznačně administrativu, nedostatečné vnímání prestiže učitelského povolání společností, nízké platové ohodnocení, psychickou náročnost povolání a nedostatečnou motivaci žáků ke vzdělávání. Podporu pro zlepšení kvality své práce učitelé potřebují nejvíce v oblasti metod a forem výuky, chování žáků a vedení třídních kolektivů, v oblasti prevence rizikového chování žáků a vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami.

Většina učitelů ve středních školách spolupracuje a poskytuje si vzájemnou zpětnou vazbu v podobě výměny informací o žácích a informací o metodách a formách výuky, velmi často učitelé využívají možnosti výměny výukových materiálů, standardní a zavedená je spolupráce učitelů v rámci předmětových komisí a metodických orgánů a spolupráce v projektech.

Zpětnou vazbu ke kvalitě své práce se učitelům nejčastěji dostává od zástupců ředitele školy, ředitele školy a od svých kolegů v rámci předmětových komisí nebo ve formě vzájemných učitelských hospitací. Poskytovanou zpětnou vazbu považuje bezmála 90 % učitelů za dostatečnou s převažujícím pozitivním dopadem na jejich práci.